

**DOCUMENTE DIN ARHIVA CONVENTULUI DIN CLUJ-MĂNĂȘTUR
REFERITOARE LA COMITATUL DĂBÂCA
(CISTA COMITATUS DOBOKA) (1376-1399)**

*Marius Diaconescu**

Cunoașterea secvențială a istoriei Transilvaniei medievale este determinată, pentru secolele XIV-XVI, de cantitatea mare de documente care s-au păstrat până azi și care nu au fost puse încă în circuitul științific. Proiectele globale, de genul *Documenta Romaniae Historica* (DRH), sunt mai mult decât necesare. Din păcate numărul redus al specialiștilor buni cunoscători ai paleografiei latine și ai instituțiilor voievodatului Transilvaniei, împreună cu alte cauze cunoscute doar celor care gestionează acest proiect al Academiei Române, nu permit editarea izvoarelor istoriei ardelenе într-un ritm susținut. Credem că un asemenea proiect global, cum este DRH, ar trebui să fie precedat de cât mai multe inițiative, instituționalizate sau individuale, prin care să se editeze documentele medievale, fie după criterii geografice sau tematice, fie după cel al arhivei de proveniență. Orice inițiativă în acest domeniu ar trebui să fie binevenită, deoarece ușurează activitatea colectivului de la DRH.

În continuarea acțiunii de editare a documentelor medievale ale Transilvaniei, începută în numărul anterior al acestei reviste specializate în publicarea izvoarelor scrise¹, edităm acum un număr de 21 de acte referitoare la comitatul Dăbâca, ce provin din Arhiva Conventului din Cluj-Mănăștur, păstrată în prezent la Arhiva Maghiară de Stat (Magyar Országos Levéltár – MOL) din Budapesta. Toate documentele editate în acest pachet provin din partea structurală numită „Cista Comitatum – Cista comitatus Doboka”. În această parte structurală a arhivei conventului din Cluj – Cista Comitatum – se află, conform organizării arhivelor din a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, documente referitoare la proprietățile nobiliare: dani, acte de vânzare-cumpărare, zalogiri, sentințe judecătorești referitoare la proprietăți și scrisori de punere și de introducere în stăpânire.

Am ales doar documentele dintre anii 1376-1399 (din anul 1400, unde voiam să ne oprim, nu am găsit nici un act), deoarece ultimul volum editat din DRH, seria C, Transilvania, a ajuns doar la anul 1375. Pe de altă parte, volumele I și II din colecția *Zsigmondkóri Oklevéltár*, care conțin regeste în limba maghiară editate de Mályusz Elemér ale documentelor referitoare la întregul regat medieval al Ungariei, au foarte multe lipsuri, nefiind editate toate actele, iar altele fiind regestate doar parțial.

Aici publicăm doar documente noi, doar câteva dintre ele fiind editate în regist în limba maghiară în *Zsigmondkóri Oklevéltár*. Pentru a fi accesibile și specialiștilor români care nu cunosc limba maghiară, le-am publicat integral și pe acestea. Alte documente referitoare la comitatul Dăbâca în perioada respectivă au fost publicate în volumele II și III ale colecției *Urkundenbuch zur Geschichte der Deutschen in Siebenbürgen* și privesc stăpânirea cu drept nobiliar a unor sași din regiunea Bistriței peste câteva sate din regiune, precum și în alte colecții de documente editate în Ungaria.

* *Lector universitar la Facultatea de Istorie a Universității din București.*

¹ Marius Diaconescu, *Documente medievale transilvănene din arhivele maghiare (1340-1350)*, în „Arhiva Istorică a României”, serie nouă, vol. I (2004), nr. 1, p. 27-74.

Am optat pentru criteriul geografic și al arhivei de proveniență a izvoarelor, deoarece doar în cazul unui proiect global de tipul DRH pot fi cuprinse toate documentele. Alte izvoare inedite referitoare la comitatul Dăbâca se mai află disperate în alte fonduri din arhivele din Budapesta și în fondurile familiale din arhivele din Cluj-Napoca și aiurea.

Vom continua această acțiune de editare a izvoarelor istoriei medievale transilvănene, foarte probabil în același format și după criterii asemănătoare. Detalii despre criteriile de editare, precum și abrevierile utilizate, se află în materialul publicat în primul număr al acestei reviste.

*

Documentele publicate aici conțin informații despre nobilimea din comitatul Dăbâca, despre proprietățile nobiliare, despre zalogiri și moșteniri. Statutul egal al nobilimii ardeleno cu cel al nobilimii din restul regatului Ungariei este dovedit (dacă mai este necesar!) de valoarea omagiului – 50 de mărci (doc. nr. 1).

Nobilii de Dăbâca intră într-un nou declin (familia a mai cunoscut o perioadă de declin în epoca regelui Carol Robert). Cel care a relansat familia, cavalerul Ladizlau, ale cărui relații cu domnitorul Vladislav-Vlaicu sunt cunoscute, a decedat, probabil în 1376. Cel care i-a preluat o parte a averii (doc. nr. 2 și 4), ruda sa, Ioan, a înregistrat o gravă criză financiară, deoarece s-a împrumutat cu sume mari de bani de la nobili sus-puși și bogăți, cărora le-a zălogit mai multe moșii (doc. nr. 5 și 8). O altă moșie a cavalerului Ladizlau, obținută în perioada de glorie prin încălcarea drepturilor nobilimii locale, Inokhaza, a ajuns în stăpânirea comitelui secuilor (doc. nr. 7).

Unul dintre abuzurile voievodului Ladizlau Losonczi – printre pușinii voievozi originari sau cu moșii de moștenire în Transilvania, ceea ce a constituit o premisă importantă în politica de uzurpări ale proprietăților micii nobilimi – a necesitat intervenția păgubiților, nobilii de Sântivan, acuzați pe nedrept de trădare, la regina tânără a Ungariei, Elisabeta (doc. nr. 7).

Procesul pentru stăpânirea moșiei Măcicașu oferă informații interesante despre aplicarea legislației privitoare la moșii (doc. nr. 12, 13 și 14). Identificarea exactă a acestei moșii este dificilă, deoarece inițial a existat o moșie întinsă cu numele Măcicașu, din care s-au despărțit mai multe sate care conțin în denumirea lor și numele Măcicașu (Macskas), situate pe granița dintre comitatele Dăbâca și Cluj.

Românii apar doar într-un singur document, din 1377, când două curți avute „după obiceiul românilor” din satul Moruș sunt tranzacționate (doc. nr. 3).

Merită remarcat un document din 25 august 1395 (doc. nr. 17), prin care regele Sigismund poruncește conventului din Cluj-Mănăstur să îi introducă pe nobilii din Așchileu și rudele lor în stăpânirea a 11 moșii din comitatul Dăbâca, ceea ce le-a mai rămas din imensul domeniu stăpânit de neamul Sombori la începutul secolului al XIV-lea. Doi dintre membrii familiei se aflau în oastea regală ce era în Țara Românească în sprijinul lui Mircea cel Bătrân. Documentul este emis în tabăra de lângă Severin și completează datele despre traseul regelui prin Țara Românească și regiunea Caransebeșului cu ocazia acestei campanii antiotomane.

1.

1376 martie 23

Conventul din Cluj-Mănăstur atestă că s-au prezentat Petru, fiul lui Dionisie de Pruneni, pe de o parte și pe de alta Toma, fiul lui Nicolae, și Anton, fiul lui Pavel, de Tiocu, pentru ei și în numele fraților lor Grigore, fiul lui Blasiu, și Ioan, fiul lui Ioan, de Aluniș fără scrisori de împuternicire, dar luându-și asupra lor întreaga răspundere pentru cele scrise

mai jos; Petru, fiul lui Dionisie, a dat ca zălog pentru 10 ani lui Toma, Anton, Grigore și Ioan întreaga sa parte de moșie din sus-zisa moșie Pruneni din comitatul Dăbâca pentru cincizeci de mărci, pentru fiecare marcă socotind câte 100 de groși, necesari pentru moartea sau răscumpărarea morții lui Blasiu, tatăl zisului Grigore – despre care se spune că a fost ucis de zisul Petru – pentru 10 ani, până când Petru sau frații săi vor răscumpăra acea parte de moșie. Toma, fratele bun al lui Petru, fiul lui Dionisie, a fost și el de față și nu s-a împotrivit acestei zălogiri. Toma și Anton s-au angajat că îi vor aduce și pe Grigore și pe Ioan să ratifice această înțelegere și declară nule toate scrisorile anterioare privitoare la procesul dintre cele două părți pentru moartea lui Blasiu. Acea parte care va deschide proces împotriva celeilalte pentru moartea lui Blasiu sau pentru zălog va cădea sub pedeapsa duelului pentru fapte abuzive.

A Original scris pe hârtie pătată de umezeală cu urme ale sigiliului aplicat pe spate: **DL 27436** (cota veche: Arhiva conventului din Cluj-Mănăștur, Cista comitatus Doboka S 104). Pe spate este scris în partea stângă, de o altă mână de la sfârșitul secolului al XV-lea: Zyluas de Doboka.

B Transumpt în scrisoarea conventului din Cluj-Mănăștur din 9 martie 1408: **DL 27278** (cota veche: Arhiva conventului din Cluj-Mănăștur, Cista comitatus Doboka K 22).

Nos conventus monasterii Beate Marie virginis de Clusmonostra¹ memorie commendamus quod Petrus filius Dionisii² de Zyluas³ ab una parte, ex altera vero Thomas filius Nicolai et Anthonius filius Pauli de Teuk⁴ pro se et pro Gregorio filio Blasii ac Iohanne filio Iohannis de eadem Kecheth fratribus ipsorum sine litteris procuratoriis quorum honora et gravamina, si in infrascriptis astare nollent, penitus ad se assumptentes coram nobis personaliter constituti idem⁵ Petrus filius Dionisii⁶ est confessus oraculo vive vocis coram nobis quod ipse quibusdam necessitatibus suis evitandis ipsum ad presens urgentibus scilicet pro emenda mortis prefati Blasii patris ipsius Gregorii – ut dicitur – per eundem Petrum interempti totalem possessionariam suam porcionem in predicta possessione Zyluas⁷ in comitatu de Doboka habitam cum omnibus suis utilitatibus et utilitatum integritatibus quibuslibet pro quinquaginta marcis singulas marcas centum grossis computando videlicet pro interfeccione iamdicti Blasii eidem Thome, Anthonio, Gregorio et Iohanni pignori obligasset et inpignoravit coram nobis per eosdem Thomam filium Nicolai, Anthonium filium Pauli, Gregorium filium Blasii, Iohannem filium Iohannis possidendam tamdiu quousque ipse Petrus vel sui fratres eandem possessionariam porcionem eiusdem pro dictis quinquaginta marcis plene et sine defectu a data presencium post revolutionem decem annorum redimendi habebunt facultatem, dicimus eciam quod Thomas frater carnalis eiusdem Petri similiter personaliter coram nobis astans premissa possessionarie inpignoracionis tempore partibus predictis penitus nichil contradixit.

Preterea iidem Thomas et Anthonius premissam compositionem inter eos – ut premittitur – factam eosdem Gregorium filium Blasii et Iohannem filium Iohannis in nostram presenciam personaliter adducendo ratificare facere assumptentes, hoc eciam declarato quod

¹ **B** Colosmonostra.

² **B** Dyonisii.

³ **B** Zyluas.

⁴ **B** Theuk.

⁵ **B** ydem.

⁶ **B** Dyonisii.

⁷ **B** Zyluas.

iidem Thomas et Anthonius universas litteras isporum in facto mortis prelibati Blasii fratris ipsorum contra eundem Petrum emanatas cassas et inermes relinquentes et viribus carituras earumque exhibitoribus fore nocituras, tali vinculo interposito quod, si qua parcium pro morte sepedicti Blasii vel pro inpignoracione dicte¹ possessionarie porcionis temporis in processu contra partem alteram litem vel guerram excitaret, pars hoc faciens contra partem alteram ipsam pacem collerantem in succubitu duelli facti potencialis convinceretur eo facto, ad que premissa et singula premissorum dicte partes se et eosdem Gregorium ac Iohannem fratres suos absentes iidem Thomas et Anthonius sponte obligarunt coram nobis.

Datum in dominica Letare anno Domini M^{mo} trecentesimo LXX^{mo} sexto.

2.

1377 ianuarie 21 – Cluj

Ioan, vicevoievodul Transilvaniei, cere conventului din Cluj-Mănăştur să îşi trimită omul de mărturie, în prezența căruia Ladizlau de Maia sau Dominic, fiul lui Aba, ori Ladizlau, fiul lui Marcu, de Sava sau Ioan fiul lui Grigore de Chidea ori Petru de Mikó să îl pună pe Ioan, fiul lui Ioan, de Dăbâca în stăpânirea părților de moșie ale cavalerului Ladizlau de Dăbâca, fratele său, oriunde s-ar afla. Apoi să îi transmită lui Mihail, zis Darabus, de Jucu, că i se interzice să împrăștiie hergheliile cavalerului Ladizlau.

A Transumpt în scrisoarea conventului din Cluj-Mănăştur din 3 februarie 1377 (doc. nr. 4): DL 27279/1 (cota veche: Arhiva conventului din Cluj-Mănăştur, Cista comitatus Doboka D 40).

A1 Transumpt în scrisoarea conventului din Cluj-Mănăştur din 3 februarie 1377, păstrată în copie legalizată a conventului din Cluj-Mănăştur din 24 septembrie 1782: DL 27279/2.

Amicis suis honorabilibus conventui ecclesie Beate Virginis de Clusmonustra Iohannis viceuoyuoda Transsiluanus amiciciam paratam cum honore!

Vestram presentibus requirimus amiciciam {presentibus} diligenter quatenus vestrum mittatis hominem pro testimonio fide dignum, quo presente Ladizlaus de Manya vel Dominicus filius Aba sin Ladizlaus filius Mark de Zawa seu Iohannes filius Gregorii de Kyde aut Petrus de Myko aliis absentibus homo noster statuat Iohannem filium Iohannis de Doboka possessionarias porciones condan Ladizlai militis fratris sui de eadem ubilibet contingentibus² perpetuo possidendas contradiccione quorumlibet non obstante.

Si qui vero aliquod ius sperant in eisdem, volumus ut in presenciam nostram iuris ordine exequatur.

Factaque ipsa statucione ad Mychaelem dictus Darabus de Suk accedendo ibique omnes equacias dicti Ladizlai militis prohibeat a disipacione earundem verbo nostro.

Et post hec ipsius statucionis seriem nobis amicabiliter rescribatis.

Datum in Clusuar in die festi beate Agnetis virginis et martyris anno Domini M^{mo} CCC^{mo} LXX^{mo} septimo.

¹ B predictae.

² Corect contingententes.

3.

1377 ianuarie 25

Conventul din Cluj-Mănăştur atestă că Albert de Manic, în numele său și în cel al fiului său Anton și al fiicei sale Ana, fără scrisoare de împuternicire, dar luându-și asupra sa răspunderea pentru cele de mai jos, a dat lui Ioan, Ștefan și Dorotea, adică fiii și fiica răposatului Dominic de Bonț, reprezentați de Paul, fratele magistrului Nicolae de Buza, soțul zisei Dorotea, două curți întregi avute după obiceiul românilor în moșia Moruș în comitatul Dăbâca, care îi privesc de drept pe ei, din dragoste de rudenie, precum și pentru 35 de florini. Vânzătorul s-a angajat să îi apere pe cumpărători și pe urmașii lor, luându-și angajamentul că, în cazul în care el sau urmașii săi nu o vor face, vor trebui să restituie cei 35 de florini și dublul lor.

Original scris pe pergament pătat de umezeală, fără urme de sigiliu vizibile: DL 27144 (cota veche: Arhiva Conventului din Cluj-Mănăştur, Cista comitatus Doboka B 21). Pe spate în partea dreaptă este scris de o mână de epocă: Moricz. In Doboka.

Nos conventus monasterii Beate Marie virginis de Clusmonstra memorie commendamus quod Albertus de Manyk pro se personaliter, pro Anthonio filio et Anna filia suis sine litteris procuratoriis, quorum honora et gravamina, si in infrascriptis astare nollent, penitus ad se assumptendo ab una et Paulo germano magistri Nicolai dicti de Buza pro nobili domina Dorothea sua consorte, Iohanne et Stephano filiis et filia condam Dominici de Nyres parte ab altera coram nobis constituti, idem Albertus dixit, retulit et coram nobis vive vocis oraculo est confessus quod ipse una cum predictis filio et filia suis duos fundos curiarum ad modum Vallacorum integras in possessione Morich vocata in comitatu de Doboka existenti habitos ipsos iure tangentes cum quibusvis suis utilitatibus et pertinentiis eorundem universis ducti proximitatis affectu partim eiam habitam terra pecunie quantitate videlicet triginta quinque florenis eisdem Iohanni, Stephano filiis et domine Dorethe filie predicti Dominici et per eos eorum heredibus heredumque suorum successoribus dedisset, donasset et contulisset et coram nobis dedit, donavit et contulit iure perpetuo et irevocabiliter possidendos, tenendos pariter et habendos omne ius et totale dominii predictarum duarum curiarum in eisdem Iohannem, Stephanum et dominam Dorotheam in ipsorumque heredes transferendo tanquam in veros dominos et legitimos possessores nullaque proprietate nulloque dominio in sepredictis curiis seu fundis et in singulis pertinentiis ad easdem pro se et pro suis heredibus reservatis assumptens et obligans se prefatus Albertus predictos Iohannem, Stephanum filios et dominam Dorotheam filiam iamdicti Dominici contra quoslibet inpetitores in sepefatis curiis propriis suis laboribus et expensis pacifice et quiete conservare, quod si facere nollent vel non curaret, extunc predictos triginta quinque florenos cum duplo ante litis ingressum eisdem filiis et filie memorati Dominici de Nyres restituere et solvere teneatur.

Datum in festo Conversionis beati Pauli apostoli anno Domini M^{mo} CCC^{mo} LXX^{mo} septimo.

4.

1377 februarie 3

Conventul din Cluj-Mănăştur îi scrie vicevoievodului Transilvaniei, Ioan, că, în urma scrisorii sale din 21 ianuarie 1377, l-a trimis pe preotul Iacob, ca om de mărturie, împreună cu omul vicevoievodului, Petru de Drag, să execute cererea acestuia. Aceștia au fost în 31 ianuarie la moșiile Chiochiș, Comlod și Micești ale răposatului cavalier Ladizlau și l-au pus

pe fratele acestuia, Ioan, fiul lui Ioan, în stăpânirea lor. Apoi i-au transmis lui Mihail de Jucu din partea vicevoievodului să nu împrăștiie hergheliile zisului cavaler Ladizlau.

A Original scris pe hârtie pătată și ruptă, cu lipsuri la îndoituri în partea inferioară, cu urme ale sigiliului aplicat pe spate: DL 27279/1 (cota veche: Arhiva conventului din Cluj-Mănăștur, Cista comitatus Doboka D 40).

A1 Copie legalizată de conventul din Cluj-Mănăștur în 24 septembrie 1782: DL 27279/2.

Nobili viro et honesto Iohanni viceuoyuode Transsiluano amico eorum reverendo conventus monasterii Beate Marie virginis de Clusmonustra debitum amicitie cum honore!

Litteras vestre nobilitatis noveritis nos in hec verba recepisse: *urmează scrisoarea lui Ioan, vicevoievodul Transilvaniei, din 21 ianuarie 1377 (doc. nr. 2).*

Nos enim iustis et legitimis petitionibus vestris anuendo cum prefato Petro de Myko homine vestro nostrum hominem videlicet fratrem Iacobum sacerdotem socium nostrum ad premissa vestra petita exequenda transmissimus pro testimonio fide dignum. Qui demum ad nos reversi nobis concorditer retulerunt quod ipsi sabbato proximo ante festum Purificacionis Virginis gloriose proxime preteritum¹ et aliis diebus subsequentibus ad facies predictarum possessionum predicti Ladizlai militis signanter ad possessiones² Keykes, Komluth et Mykus vocatarum³ accessissent ubique easdem possessionarias porciones eiusdem condam Ladizlai militis predicto Iohanni filio Io[hannis] fratri suo statuissent possidendas, tenendas et habendas contradiccione [quo]rumlibet non obstante.

Tand[em] ***[equ]aciales iamdicti Ladizlai militis apud predictum Mychaelem dictum Darabus de Suk a disipacione et alienacione prohi[buissent] et inhibuissent verbo vestro.

Datum secundo die predicti⁴ festi Purificacionis Virginis gloriose anno prenotato.

5.

1379 iulie 4

Capitulul din Oradea atestă că Ioan, fiul lui Ioan, de Dăbâca, nobil din părțile Transilvaniei, a declarat că, deoarece Gheorghe Bebek, vistierul reginei și comite de Liptó i-a dat pentru nevoile sale 300 de florini, pentru fiecare florin socotind 32 de groși, iar pentru fiecare groș numărând 4 dinari arăbești, îi zălogește acestuia două moșii ale sale de moștenire din părțile Transilvaniei, Bodia și Buciumi de pe râul Agriș, până când el sau urmașii săi vor putea să le răscumpere, angajându-se să îl apere pe propriile cheltuieli până în momentul răscumpărării.

Original scris pe pergament cu urme ale sigiliului aplicat pe spate: DL 27280 (cota veche: Arhiva conventului din Cluj-Mănăștur, Cista comitatus Doboka D 30).

Nos capitulum ecclesie Waradiensis significamus tenore presencium, quibus expedit, universis quod Iohannes filius Iohannis de Doboka nobilis partis Transsiluane in nostri presencia personaliter comparendo dixit et viva voce coram nobis est confessus quod, quia vir

¹ 31 ianuarie 1377.

² Tăiat by.

³ Corect vocatas.

⁴ Suprascris.

magnificus dominus Georgius Buubeek magister tavarnicorum reginalium et comes Lyptouiensis sibi ad suam instantem petitionem pro expediendis quibusdam suis necessitatibus trecentos florenos pro quolibet floreno triginta duos grossos, singulum vero grossum singulis quatuor denariis Sarachenalibus numerando ex causa mutui prestitisset, ideo ipse quasdam duas suas possessiones hereditarias nunc habitatoribus destitutas unam Budizhaza et aliam Myhalpotoka alio nomine Warmezew vocatas in dictis partibus Transsiluanis iuxta fluvium Egregh existentes cum omnibus suis utilitatibus terris scilicet silvis ac aliis utilitatibus integritatibus sub suis veris et antiquis metis, sub quibus eas ipse et sui predecessores hactenus possedissent, eidem domino Georgio Bubeek pro dictis trecentis florenis pignori obligasset ac impignoravit coram nobis possidendas, tenendas pariter et habendas, ita videlicet quod quandocumque ipsas idem Iohannes aut sui heredes redimere possint prefatus dominus Georgius Bubeek et sui successores rehabita sua pecunia principali easdem cum omni sua integritate restituere et resignare tenerentur, obligando se nichilominus idem Iohannes filius Iohannis vigore presencium coram nobis ab omnibus ratione predictarum possessionum vel alterius ipsarum memoratum dominum Georgium Bubeek et eius heredes infra tempus redempcionis quovismodo impedire volentibus semper et ubique expedire ac in pacifico dominio conservare propriis laboribus suis et expensis.

Datum feria secunda proxima post festum beatorum Petri et Pauli apostolorum anno Domini millesimo CCC^{mo} septuagesimo nono.

6.

1380 ianuarie 27 – Visegrád

Elizabetha, regina tânără a Ungariei, poruncește conventului din Cluj-Mănăstur să își trimită omul de măturie, în prezența căruia omul reginei – Ioan, fiul lui Petru, de Apalina sau Ioan, fiul altui Petru de Toldal ori Ioan, fiul lui Gheorghe de Cornești, sau Ioan, fiul lui Paul, de Țaga ori Matia de Slătinița (?) – să meargă la moșia Sântivan și să îi pună pe Grigore și Ioan, fiii lui Nicolae, de Sântivan și pe fiii lor, precum și pe copila Elisabeta, fiica aceluiași Ioan, în stăpânirea moșiei Sântivan, fără să țină seama de împotrivirea lui Ladizlau, voievodul Transilvaniei, deoarece acesta i-a alungat pe nedrept de acolo, sub acuzația de trădare.

Original scris pe hârtie cu urme ale sigiliului inelar sub text: DL 27437 (cota veche: Arhiva conventului din Cluj-Mănăstur, Cista comitatus Doboka Sz 100). În marginea superioară dreaptă este scris de aceeași mână: R(elacio) comitis Iacobi de Scepes. Pe spate pe mijloc este scris de o altă mână din secolul al XV-lea: Zenth Iwan.

Elizabeth Dei gracia iunior regina Hungarie, Dalmacie etc. fidelibus suis conventui de Colosmonstra salutem et gratiam!

Licet magnificus vir Ladizlaus wayuoda Transsiluanus Gregorium et Iohannem filios Nicolai de Zenthyan et filios ipsorum ac puellam Elizabeth vocatam filiam eiusdem Iohannis in quadam infidelitatis nota inculpare et nominare voluerit ipsosque de dicta eorum possessione Zenthyan vocata excluserit et dampna eis non modica prima ratione intulerit tamen quia dominus noster rex et domina regina senior mater nostra karissima et nos una cum prelati et baronibus nostris matura deliberacione inter nos prehabita prefatos nobiles de Zenthya[n] in premissa infidelitatis nota in qua idem dominus Ladizlaus wayuoda inculpabat et notabat innocentes fore agnovimus ac innoxios invenimus fidelitati igitur vestre firmitate precipiendo mandamus quatenus vestrum mittatis hominem pro testimonio fide dignum quo presente Iohannes filius Petri de Abafa vel Iohannes filius alterius Petri de Taldalad aut

Iohannes filius Georgi de Kend sive Iohannes filius Pauli de Cheg seu Mathias de Penkteleke aliis absentibus homo regium ad faciem predictae possessionis Zentyuan accedendo eisdem Gregorium et Iohannem ac filios ipsorum necnon memoratam puellam in dicta possessione eorum Zentyuan vocata contradiccione quorumlibet signanter ipsius domini Ladizlai wayuode non obstante in hac parte reintroducatur et eandem eisdem restatuet perpetuo possidendam.

Et tandem seriem tocius facti domino nostro regi vel nobis more solito fideliter rescribatis!

Datum in Wyssegrad feria sexta proxima post festum Conversionis beati Pauli apostoli anno Domini M^{mo} CCC^{mo} octuagesimo.

7.

1380 februarie 2 – Zólyom

Ludovic, regele Ungariei, dăruiește magistrului cavaler Nicolae, fiul lui Pető, comite al secuilor, la cererea sa și ca răsplată pentru slujbele sale, moșia Inokhaza din comitatul Dăbâca din părțile Transilvaniei, ca să o stăpânească cu titlu nobiliar. Scrisoarea de față va fi dată sub sigiliul mare după ce se i se va raporta (că moșia ține de dreptul de danie al regelui și că nu există împotriviți).

Original scris pe hârtie, cu urme ale sigiliului inelar sub text: DL 27438 (cota veche: Arhiva conventului din Cluj-Mănăstur, Cista comitatus Doboka P 39). Sub sigiliu este scris de aceeași mână: Commissio propria domini regis. Pe spate în partea dreaptă este scris de o altă mână din secolul al XV-lea: Comitatus Doboka. Mai jos de o altă mână: Inokhaza.

Nos Lodouicus Dei gracia rex Hungarie, Polonie, Dalmacie etc. memorie commendamus per presentes quod fidelis noster dilectus miles magister Nicolaus filius Peteu comes Siculorum nostrorum ad nostre serenitatis veniens conspectum propositis suis fidelitatibus et serviciis quandam possessionem seu porcionem possessionariam Inokahaza vocata in partibus Transsiluanis in comitatu de Doboka habitam asserens eam modo collacioni pertinere a nobis sibi dari et conferri postulavit.

Nos itaque consideratis fidelitatibus et fidelium obsequiorum multiplicibus meritis ipsius magistri Nicolai qui nobis et cunctis nostris et regni nostri negociis ac expeditionibus prosperis et adversis cum omni fidelitatis fervore studuit et adhuc anhelat intrepide complacere ad ipsius humilime instanciam prelibatam possessionem seu porcionem possessionariam Inokahaza appellatam in dictis partibus Transsiluanis in comitatu de Doboka existentem cum omnibus suis utilitatibus et pertinenciis universis sub eius veris metis et antiquis, quibus hactenus habita fuit et possessa, ubi modo quo supra eadem nostre spectat collacioni nove donacionis nostre titulo et omnino eo alio iuris quo ad nostram pertinet provisionem eidem magistro Nicolao comiti Siculorum nostrorum et per eum suis heredibus heredumque suorum successoribus et posteritatibus universis dedimus, donavimus et contulimus ymmo damus, donamus et conferimus iure perpetuo et irrevocabiliter sub mero et sincero nobilitatis titulo possidendam, tenendam et habendam absque tamen preiudicio iuris alieni.

Presentes eciam sub magno nostro sigillo dari faciemus dum nobis fuerint reportate.

Datum Zoly in festo Purificacionis beate Virginis anno Domini M^o CCC^o LXXX^{mo}.

8.

1380 martie 18

Capitulul din Oradea atestă că Ioan, fiul lui Ioan, fiul lui Nicolae, de Dăbâca, nobil din părțile Transilvaniei, a zălogit magistrului Nicolae Szambó, comitele cămării de sare și tezaurarul regelui, jumătate din moșia sa Românași din vecinătatea muntelui Meseș din părțile Transilvaniei, adică întreaga sa parte, cu excepția altor sate care țin de ea, împreună cu partea din vamă, iobagi, cens, dări, venturi și alte drepturi pentru două sute de florini, pentru fiecare florini socotind 32 de groși, iar pentru fiecare groș numărând câte patru dinari arăbești, până când el sau urmașii săi vor putea să o răscumpere, lăsându-i până atunci dreptul de a construi o moară sau de a popula un sat în locuri pustii; în momentul răscumpărării, Ioan îl va recompensa pentru acea moară. Ioan s-a angajat să îl apere pe Nicolae pe cheltuiala sa împotriva oricăror tulburători.

Original scris pe pergament, cu urme ale sigiliului atârnat: DL 27281 (cota veche: Arhiva conventului din Cluj-Mănăștur, Cista comitatus Doboka D 62).

Capitulum Waradyensis ecclesie universis et singulis Christi fidelibus presentibus pariter et futuris presens scriptum inspecturis salutem in Domino sempiternam!

Ad universitatis vestre noticiam tenore presencium deducimus quod nobilis vir magister Nicolaus Zambo comes salium et thesaurarius domini nostri regis ex una, item Iohannes filius Iohannis filii Nicolai de Doboka nobilis partis Transilvane parte ex altera in nostra presencia personaliter constituti propositum extitit per dictum Iohannem filium Iohannis oraculo vive vocis pariter et confessum quod, quia ipse quedam sua negocia ipsum ad presens per urgencia non possit aliter absque magno suo dampno expedire, ideo ipse medietatem possessionis sue Egrehg vocate iuxta montem Mezes in dictis partibus Transsiluanis existentis videlicet porcionem suam totalem exceptis aliis villis ad eandem spectantibus cum porcione tributi, iobagionibus, censibus, collectis, redditibus et quibusvis aliis iuribus ad ius domini spectantibus dicto magistro Nicolao Zambo pro ducentis florenis, pro quolibet floreno triginta duos grossos, singulum vero grossum singulis quatuor denariis Sarachenalibus numerando plene receptis et habitis ab eodem inpignorasset et inpignoravit coram nobis nomine et iure pignoris possidendam, tenendam pariter et habendam, ita videlicet quod quandocumque ipse aut sui heredes dictam medietatem prelibate possessionis Egrehg redimere possint et valerent, idem magister Nicolaus et sui successores eandem sibi rehabita pecunia principali restituere teneretur et deberent, hoc eciam expresso quod, si prefatus magister Nicolaus in facie dicte possessionis molendinum construere aut in locis desertis villam locare vellet, liberam construendi et locandi haberet facultatem, nec idem Iohannes huiusmodi molendinum ab ipso magistro Nicolao tempore redempcionis aliter recipere et auferre possit nisi sibi de expensis ad construccionem prescripti molendini expositis iuxta moderacione bonorum hominum satisfaceret cum effectu.

Voluit insuper memoratus Iohannes filius Iohannis iamnominatum magistrum Nicolaum Zambo contra quoslibet impetitores, fratres, cognatos et commetaneos in pacifico dominio prescripte medietatis annotate possessionis Egrehg conservare, protegere et defensare propriis suis laboribus et expensis salvo tamen in p<re>missis iure alieno per omnia remanente.

In cuius rei memoriam presentes litteras nostras privilegiales ad instanciam prescripti Iohannis filii Iohannis ipsi magistro Nicolao concessimus appensione sigilli nostri auttentici roboratas.

Datum in dominica Ramispalmarum anno Domini millesimo CCC^{mo} octuagesimo viris discretis dominis Georgio preposito, Petro lectore, Stephano cantore et Iacobo custode canonicis ecclesie nostre salubriter existentibus et devote.

9.

1382 mai 8 – Sântimbru

Ioan, vicevoievodul Transilvaniei, înștiințează conventul din Cluj-Mănăștur că au venit Ștefan diacul de Sânger, pentru el și în numele nobilelor Elisabeta, soția sa, și Margareta, soția lui Petru, fratele lui Lökös de Idrifaia, fiicele răposatului Kalach de Sânmartin, cu scrisori de împuternicire, pe de o parte, iar pe de alta Mihail, fiul lui Blasiu, și Petru, zis Bakó, de Mikó, Barta de Dragu în numele lui Ioan, fiul lui Augustin și a lui Emeric cel Mic de Mikó, la fel cu scrisori de împuternicire, și au mărturisit că s-au împăcat, cu permisiunea legiuită a vicevoievodului, prin mijlocirea unor bărbați nobili în prezentele octave ale Sf. Gheorghe în procesul dintre zisele doamne și Mihail, Petru, Ioan și Emeric cel Mic în problema împotrivirii la punerea în stăpânirea moșiei Mikó și au căzut de acord ca Mihail, Petru, Ioan și Emeric cel Mic să le dea lui Ștefan diacul și ziselor doamne, descendente din neamul Scil, acea parte de moșie împreună cu iobagii și locurile de sesii.

Vicevoievodul cere conventului să își trimită omul de mărturie, în prezența căruia omul vicevoievodului – Ladizlau cel Mare de Sânmihaiu de Câmpie sau Ioan, fiul lui Ladizlau, de Sânger ori Petru de Livada sau Ioan zis Tót ori Toma, fiul său, ori Ioan, fiul lui Paul, de Ciunăfaia – să îi pună pe Ștefan diacul și pe zisele doamne în stăpânirea acelei părți din moșia Mikó împreună cu iobagii și locurile de sesii. Despre executarea acestei puneri în stăpânire să îi relateze până la 1 iulie.

Transumpt în scrisoarea de răspuns a conventului din Cluj-Mănăștur din 23 iunie 1382 (doc. nr. 10): DL 27439 (cota veche: Arhiva conventului din Cluj-Mănăștur, Cista comitatus Doboka L 22).

Amicis suis reverendis conventui ecclesie de Clusmonstra Iohannes viceuoyuoda Transsiluanus amicitiam paratam cum honore!

Noveritis quod Stephano litterato de Zengel pro se personaliter, pro nobilibus vero dominabus sua coniuge et consorte Petri germani Leukus de Hedrehfaya Elizabeth et Margaretha vocatis filiabus videlicet quondam Kalach de Zenthmarton cum procuratoriis litteris nostris et vestris ab una, item Michaele filio Blasii et Petro dicto Bako de Myko pro se similiter personaliter, Bartha vero de Dragh pro Iohanne filio Augustini ac Emerico parvo de eadem Myko similiter cum procuratoriis litteris vestris parte ab altera coram nobis constitutis per eosdem confessum extitit et relatam in hunc modum quod ipsi in causa quam iidem Stephanus litteratus et domina consors sua contra eosdem Mychaelem filium Blasii, Petrum dictum Bako, Iohannem filium Augustini et Emericum parvum in facto contradiccionis statucionis predictae possessionis Myko vocate in presentibus octavis festi beati Georgii martyr¹ movere habuissent coram nobis compositione et ordinatione proborum et nobilium virorum interveniente taliter ex nostra iudiciaria permissione et licencia concordassent, ymo concordavit coram nobis quod iidem Mychael, Iohannes, Emericus parvus et Petrus Bako dictus totalem possessionariam porcionem prefatorum Stephani litterati et nobilium dominarum in eadem possessione Myko vocata habitam ipsos vigore instrumentali ta[n]tem cum iobagionibus et locis sessionalibus cum omnibus suis utilitatibus et

¹ 1 mai 1382.

pertinenciis eiusdem universis prout scilicet quocunque iure eis attineret predictis Stephano litterato et dominabus consortibus eorundem Stephani litterati et Petri germani Leukus scilicet ipsis dominabus antedictis hominibus generacionis ipsorum de genere Zyl dedissent et resignassent ymo predicti Mychael filius Blasii et Petrus dictus Bako suis ac prelibatus Bartha in personis iamdictorum Iohannis filii Augustini et Emerici parvi dicta auctoritate procuratoria dederunt et assignaverunt coram nobis perpetuo et irrevocabiliter possidendam.

Et quia ipse partes statucione fieri volebant ad ipsamque statucionem homo noster et vester testimonium transmitti debebant necessario igitur vestram amiciciam presentibus petimus diligenter quatenus vestrum mittatis hominem pro testimonio fide dignum quo presente Ladislaus magnus de Zenthmihaltelke vel Iohannes filius Ladizlai de dicta Zengel seu Petrus de Dengeleg aut Iohannes dictus Thoth vel Thomas filius eiusdem sive Iohannes filius Pauli de Chamafaya aliis absentibus homo noster ad faciem predictae possessionis Myko vocate vicinis et commetaneis eiusdem universis inibi convocatis ac ipsis partibus vel legitimis earum procuratoribus presentibus accedendo dictam possessionem seu possessionariam porcionem cum iobagionibus et locis sessionalibus statuat et committat ipsis Stephano litterato et dominabus premissis iure possidere et habere contradictore prefatorum nobilium et aliorum quorumlibet non obstante.

Et post hec ipsius possessionarie statucionis seriem cum tocuis facti processu – prout fuerit expediens – nobis ad octavas festi Nativitatis beati Iohannis baptiste similiter proxime afuturas¹ {nobis} amicabiliter rescribatis.

Datum in Sancto Emerico octavo die termini prenotati anno Domini M^{mo} CCC^{mo} LXXX^{mo} secundo.

10.

1382 iunie 23

Conventul din Cluj-Mănăştur îi raportează lui Ioan, vicevoievodul Transilvaniei, că, în urma scrisorii sale din 8 mai 1382, l-a trimis pe fratele Gheorghe ca om de mărturie împreună cu Petru de Livada, omul vicevoievodului, la moșia Mikó, unde i-au pus pe Ștefan diacul și pe doamnele (Elisabeta și Margareta) din neamul Scil în stăpânirea dreptului de moșie care îi privea pe ei, conform scrisorii mai sus zise.

Original scris pe hârtie ruptă la îndoituri, cu urme ale sigiliului aplicat pe spate: DL 27439 (cota veche: Arhiva conventului din Cluj-Mănăştur, Cista comitatus Doboka L 22). Pe spate în partea stângă este scris de o altă mână din secolul al XV-lea: Myko.

Nobili viro et honesto Iohanni viceuoyode Transsiluano amico eorum honorando conventus mo[na]sterii Beate Marie virginis de Clusmonstra amiciciam paratam sincero cum honore!

Litteras vestre nobilitatis noveritis nos in hec verba recepisse: *urmează scrisoarea lui Ioan, vicevoievodul Transilvaniei, din 8 mai 1382 (doc. nr. 9).*

Nos enim iustis et legitimis petitionibus vestris annuentes – ut tenemur – una cum eodem Petro de Dengelegh homine vestro in eisdem litteris vestris expresso nostrum hominem videlicet fratrem Georgium nostrum conventualem presbiterum ad premissa exequenda duximus transmittendum, qui demum ad nos reversi nobis per nos [requi]siti concorditer retulerunt quod ipsi feria quarta proxima ante festum beati Barnabe apostoli

¹ 1 iulie 1382.

proxime preteritum¹ ad faciem predictae possessionis Myko vocatae presentibus vicinis et commetaneis suis convocatis pariter accedendo totum ius possessionarium in eadem possessione Myko habitum ipsos Stephanum litteratum et dominas quolibet iure tangentem sicut in continenciam predictarum litterarum vestrarum iuxta formam litteralium instrumentalium earundem nobilium dominarum prout in eisdem litteris instrumentalibus seriatim exprimitur simul cum omnibus utilitatibus et utilitatum integritatibus, terminis nominis et vocabulo vocitatis et speciei ad dictum ius possessionarium pertinere consuetis eisdem Emerico parvo, Petro dicto Bako, Iohanne filio Augustini et Michaele filio Blasii de eadem Myko potencialiter adherentibus non contradicentibus, sed penitus volentibus et consentientibus sepepredictis Stephano litterato necnon nobilibus dominabus videlicet eisdem nobilibus dominabus hominibus, generacionis ipsorum de genere Zyl statuissent possidendum pariter et habendum contradiccionem prefatorum in causam atractorum et aliorum quorumlibet non obstante.

Datum in vigilia {festi} predicti festi Nativitatis beati Iohannis baptiste anno prenotato.

11.

1383 ianuarie 8 – Sântioana

Ladizlau, voievodul Transilvaniei, cere conventului din Cluj-Mănăstur să își trimită omul de mărturie, în prezența căruia omul voievodului – Petru, fiul lui Damian, de Mica sau Abraham de Petrești ori Ioan, fiul lui Ivanka, de Fântânele sau Albert de Manic – să hotărâncească moșia Șieu-Măgheruș din comitatul Dăbâca dinspre satul regal Crainimăt și să îl pună în stăpânirea moșiei pe magistrul Nicolae, fiul lui Farkas.

Original scris pe hârtie puțin pătată, cu urme ale sigiliului de închidere pe spate: DL 27282 (cota veche: Arhiva conventului din Cluj-Mănăstur, Cista comitatus Doboka F 4). Pe spate în marginea inferioară, central, este scris de o altă mână din secolul al XV-lea: de Doboka.

Religiosis viris conventui de Clusmonstra Ladizlaus voyuoda Transsiluanus et comes de Zonuk amicitiam cum honore!

Dicitur nobis in persona magistri Nicolai filii Farkasy quod quedam possessio sua Monyoros vocata in comitatu de Doboka existens a parte ville regali Nempty vocata reambulacione et metarum erectione nimium indigeret.

Super quo vestram requirimus amicitiam quatenus vestrum mittatis hominem pro testimonio fide dignum quo presente Petrus filius Damiany de Mykehaza vel Abraham de Petewrhaza aut Iohannes filius Ivanka de Ews sin Albertus de Manyk aliis absentibus homo noster ad faciem predictae possessionis Monyoros vicinis et commetaneis eiusdem inibi legitime convocatis et presentibus accedendo reambulet eandem a parte predictae ville regali Nemiti vocatae per suas veras metas et antiquas, novas iuxta veteres, ubi necesse fuerit, erigendo reambulatumque et ab aliorum iuribus sequestratam et distinctam statuatur eandem ipsi magistro Nicolao filio Farkasy eo iure² quo ad ipsum dignoscitur pertinere, si per quempiam non fuerit contradictum.

¹ 11 iunie 1382.

² Tăiat ad.

Contradictores vero, si qui fuerint, citet eosdem in regiam vel reginalem¹ presenciam ad terminum competentem rationem eorum contradiccionis reddituros.

Et tandem ipsius possessionarie reambulacionis et statucionis seriem cum cursibus metarum vel nomina citatorum – si qui fuerint – cum termino assignato eidem domino nostro regi vel regine fideliter rescribatis.

Datum in Zenth Iuan feria quinta proxima post festum Epyfaniarum Domini anno eiusdem M^{mo} CCC^{mo} LXXX^{mo} tercio.

*Pe spate central este scris de aceeași mână: Religiosis viris conventui de Clusmonstra pro Nicolao filio Farkasy de S***ar reambulato[ria].*

12.

1392 mai 12 – Turda

Bartolomeu, vicevoievodul Transilvaniei, înștiințează conventul din Cluj-Mănăstur că în a 12-a zi a octavelor Sf. Gheorghe, la scaunul de judecată pe care îl ținea împreună cu nobilii țării din părțile Transilvaniei, s-a prezentat Matia diacul de Diviciorii Mari în numele lui Petru, fiul lui Andrei, zis Bese, de Suceag, cu scrisori de împuternicire din partea lui Ladizlau, fost vicevoievod al Transilvaniei, și a arătat opt scrisori: trei de introducere ale zisului convent, una adresată lui Ladizlau, fost voievod al Transilvaniei, alta magistrului Ioan și a treia magistrului Ladizlau, foști vicevoievozi ai Transilvaniei, a patra și a cincea scrisoare a zisului Ioan vicevoievodul, a șasea și a șaptea a zisului magistrul Ladizlau vicevoievodul, a opta, o scrisoare de judecată a lui Bartolomeu vicevoievodul, precum și alte copii ale scrisorilor de amânare a termenelor de judecată emise de susnumiții vicevoievozi Ioan și Ladizlau. În prima scrisoare se arată că în 16 martie 1388 Ladizlau Tatar de Bóc, în calitate de om al vicevoievodului Ioan, și fratele Herman, în calitate de om de mărturie al conventului, au vrut să îl pună pe zisul Petru, fiul lui Andrei, în stăpânirea moșiei Măcicașu de Sus, dar s-a împotrivit Ioan zis Zeremi în numele lui Blasiu, și Petru Csortan în numele lui Ștefan, Petru și Andrei, fiii lui Nicolae de Sânmartin, din care cauză împotrivorii au fost citați în fața vicevoievodului Ioan la octavele Sf. Gheorghe să dea socoteală de împotrivirea lor. La zisele octave împotrivorii nu s-au prezentat și nici nu și-au trimis avocatul, deși au fost așteptați de Bartolomeu diacul, avocatul zisului Petru, fiul lui Andrei.

În a doua scrisoare se arată că în 27 martie 1389 Dominic de Nădășelu, în calitate de om al voievodului Ladizlau, împreună cu fratele Anton, omul de mărturie al conventului, au vrut să îl pună pe Petru, fiul lui Andrei, în stăpânirea moșiei Măcicașu, cu excepția a patru curți, pe care le avea în stăpânire pașnică, dar s-au împotrivit Gheorghe Bindel în numele lui Blasiu și Laurențiu în numele lui Petru și Ștefan, fiii lui Nicolae. Împotrivorii au fost citați în fața voievodului la octavele Sf. Gheorghe să dea socoteală de împotrivirea lor. Procesul a fost amânat până la octavele Rusaliilor., când însă împotrivorii au fost așteptați de avocatul lui Petru, fiul lui Andrei, dar nu au venit și nici nu și-au trimis avocatul. Procesul dintre Blasiu, ca pârât, și Petru, ca pârâș, a fost amânat de mai multe ori de la acele octave ale Rusaliilor până la congregația generală a nobililor Transilvaniei ținută de voievodul Ladizlau la octavele Sf. Paște din anul 1391 la Turda. Atunci Blasiu a fost așteptat de Ioan, fiul lui Albert, avocatul lui Petru, fiul lui Andrei, dar acesta nu a venit, nu și-a trimis avocatul și nici nu a plătit gloaba de șase mărci cuvenită voievodului. După aceasta, Petru, fiul lui Andrei, a vrut să transforme moșia Măcicașu în moșie de moștenire, dar în 3 iulie 1391, când Mihail de Jimbor, omul voievodului, și preotul Anton, omul conventului, au vrut să îl

¹ Suprascris vel reginalem.

pună în stăpânirea ei, s-au împotrivit Blasiu, fiul lui Nicolae, în numele său și Gheorghe, fiul lui Csortan, în numele lui Ștefan și Petru, frații lui Blasiu. Împotrivitorii au fost chemați în fața voievodului Ladizlău la octavele Sf. Apostol Iacob, ca să dea socoteală de împotrivirea lor. La zisele octave Ștefan și Petru au fost așteptați de Ioan, fiul lui Albert, de Suceag, avocatul lui Petru, fiul lui Andrei, dar nu au venit și nici nu și-au trimis avocatul. Procesul dintre Petru, fiul lui Andrei, ca pârâș, și Blasiu, fiul lui Nicolae, ca pârât, a fost amânat de vicevoievodul Ladizlău până la octavele de acum ale Sf. Gheorghe. Între timp voievodul Ladizlău a murit și Emeric Bebek a primit cinstea voievodatului și l-a ales pe el, pe Bartolomeu, ca vicevoievod. La zisele octave Blasiu nu a venit și nici nu și-a trimis avocatul, deși a fost așteptat de Matia diacul, avocatul lui Petru, fiul lui Andrei. Avocatul lui Petru a declarat că zisa moșie Măcicașu, care aparține de comitatul Cluj, este de drept a lui Petru, fiul lui Andrei și a prezentat o scrisoare a capitolului Transilvaniei din 8 mai 1381, care conține o scrisoare a aceluiasi capitolu din 27 aprilie 1313, în care se arată că Nicolae, fiul lui Grigore, de Măcicașu a dat lui Nicolae, zis de Măcicașu, fiul lui Bese, jumătate din partea sa din moșia Măcicașu din comitatul Cluj, cu consensul lui Iosif, cumnatul său, din aceeași moșie Macicașu, datorită rudeniei și pentru a-și apăra și proteja restul părții sale. Fiind arătate toate scrisorile, zisul Matia diacul, avocatul lui Petru, fiul lui Andrei, a arătat că zisul răposat Nicolae, fiul lui Grigore, care a dat datorită rudeniei acea jumătate de moșie lui Nicolae, fiul lui Bese, adică bunicului zisului Petru, a fost văr al acelui Nicolae, fiul lui Bese și deoarece acel Nicolae, fiul lui Grigore, a murit fără urmași, întreaga moșie Măcicașu îi revine de drept lui Petru. Deoarece Petru, fiul lui Andrei, a încercat în trei rânduri să fie pus în stăpânirea moșiei Măcicașu în chip legiuit și zișii Blasiu, Ștefan, Andrei și Petru s-au împotrivit și nu s-au prezentat, în urma citării, la termenele stabilite în fața voievodului Ladizlău, a vicevoievozilor săi și a vicevoievodului Bartolomeu însăși și pentru că, potrivit obiceiului țării, oricine se împotrivește în trei rânduri punerii în stăpânire și refuză să se prezinte să dea socoteală de împotrivirea sa, nu mai trebuie să se țină cont de împotrivirea sa mai departe și trebuie să i se confiște drepturile de moșie, petentul trebuie pus și introdus în stăpânire fără să se țină cont de împotrivire. De aceea cere conventului să își trimită omul de mărturie, în prezența căruia omul vicevoievodului – Gheorghe, fiul lui Dominic de Nădășelu, Ștefan de Zam sau Ioan, fiul lui Bene de Sângiorz – trimis în chip special de la curtea sa la moșia Măcicașu, să îl introducă pe Petru, fiul lui Andrei, în prezența vecinilor și a megieșilor, în stăpânirea acelei moșii, fără să țină cont de împotrivirea lui Blasiu, Andrei, Ștefan și Petru, fiii lui Nicolae, și a altora din cauze asemănătoare. După executarea acestei puneri în stăpânire să îi rescrie până la octavele Sf. Mihail arhanghelul.

Transumpt în scrisoarea lui Emeric Bebek, voievodul Transilvaniei, din 16 aprilie 1393 (doc. nr. 14): DL 27137/1 (cota veche: Arhiva Conventului din Cluj-Mănăstur, Cista comitatus Doboka B 51).

Amicis suis reverendis conventui ecclesie beate Virginis de Clusmonostra magister Bartholomeus vicewoyuoda Transsiluanus amiciciam paratam cum honore!

Noveritis quod nobis decimo die¹ octavarum festi beati Georgii martyris² una cum regni nobilibus partis Transsiluanie pro faciendo moderativo iudicio causantibus in sede nostra iudiciaria sedentibus Matthias litteratus de Felseudeuecher pro Petro filio Andree dicti Bese de Zuchac cum litteris procuratoriis magistri Ladizlai pridem similiter vicewoyuode

¹ Suprascris.

² 12 mai 1392.

nostrum iudicarie adiens conspectum quasdam octo litteras, tres videlicet vestras introductorias pariter et statutorias, unam earum domino Ladizlao condam woyuode Transsiluano, aliam magistro Iohanni, terciam vero prefato magistro Ladizlao vicewoyuode eiusdem ad litteratorias eorundem petitiones rescriptas, quartam autem et quintam prefati Iohannis vicewoyuode, sextam et septimam predicti magistri Ladizlai similiter vicewoyuode, octavam vero et ultimam nostras omnino iudiciales necnon quedam paria litterarum eorundem magistrorum Iohannis et Ladizlai vicewoyuodarum prorogacionalium in diversis annis et terminis confectas et emanatas nostro iudiciario examini curavit exhiberi exprimentes inter cetera quod, cum primo et principaliter prenominatus Petrus filius Andree acceptis Ladizlao Tatar de Boch prefatis magistri Iohannis vicewoyuode et fratre Hermano socio vestro hominibus feria secunda proxima post dominicam Iudica in anno Domini M^o CCC^o octuagesimo octavo preterita¹ ad faciem {eiusdem} possessionis Felseumachkas vocate vicinis et commetaneis suis universis illuc legitime convocatis et presentibus accedendo se per eosdem voyuodalem et vestrum homines in dominium eiusdem legitime introduci et eandem possessionem iure sibi attinentem perpetuo possidendam statui facere voluissent, tunc Iohannes Zeremi dictus in persona Blasii, item Petrus Chortyan in persona Stephani, Petri et Andree filiorum Nicolai de Alsoumachkas statucioni predictae contradictore obiissent, quos quidem Blasium, Stephanum, Petrum et Andream filios Nicolai contra prefatum Petrum filium Andree in dicti Iohannis vicewoyuode presenciam ad octavas festi beati Georgii martyris tunc venturas² rationem contradictionis eorum reddituros citavissent.

Ad quas quidem octavas sancti Georgii iidem Blasius, Stephanus, Petrus et Andreas per Bartholomeum litteratum legitimum procuratorem predicti Petri filii Andree, congruis diebus octavarum earundem coram eodem vicewoyuoda expectatus in eiusdem presenciam non venissent neque misissent.

Et dum secundo prenominatus Petrus filius Andree sperans eandem possessionem Felseumachkas vocatam iure suo pertinere acceptis Dominico de Nadas predicti domini Ladizlai voyuode et fratre Anthonio sacerdote vestro hominibus sabbato proximo ante dominicam Letare anno Domini M^o CCC^o octuagesimo nono preterito³ ad faciem eiusdem possessionis Felseumachkas convocatis vicinis et commetaneis eiusdem accedendo se in dominium eiusdem exceptis quatuor curiis apud manus suas pacifice habitis per eosdem domini⁴ woyuode et vestrum homines introduci ipsamque iure sibi incumbenti perpetuo possidendam sibi statui facere voluisset, tunc Georgius Bindel in persona Blasii et Laurentius in personis Petri et Stephani filiorum Nicolai ipsos woyuodalem et vestrum homines ab huiusmodi statucione dicte possessionis prohibuissent. Ob quam prohibicionem eosdem Blasium, Petrum et Stephanum filios Nicolai contra annotatum Petrum filium Andree ad octavas festi beati Georgii martyris tunc affuturas⁵ in dicti domini woyuode presenciam citavissent rationem contradictionis eorum reddituros.

A quibus quidem octavis cum⁶ premissa causa inter partes prenotatas ad octavas festi Penthecostes tunc venturas⁷ prorogata extitisset.

¹ 16 martie 1388.

² 1 mai 1388.

³ 27 martie 1389.

⁴ *Suprascris.*

⁵ 1 mai 1389.

⁶ *Suprascris.*

⁷ 15 iunie 1389.

Tandem prenotati Petrus et Stephanus filii Nicolai per prefatum Batholomeum litteratum legitimum procuratorem annotati Petri filii Andree coram prenotato Iohanne vicewoyuoda expectati in eiusdem presenciam non venissent, nec misissent.

Et dum ab eisdem octavis festi Penthecostes ipsa causa inter prefatum Petrum filium Andree actorem ab una et prelibatum Blasium filium Nicolai in causa attractum parte ab altera quibusdam prorogationum cautelis et terminis intervenientibus ad congregacionem generalem prelibati domini Ladizlai woyuode universitati nobilium partis Transsilvanie octavo die festi Pasce Domini in anno proxime transacto¹ Torde celebratam prorogative devenit extitisset.

Demum prefatus Blasius filius Nicolai per Iohannem filium Alberti legitimum procuratorem prenotati Petri filii Andree congruis diebus ipsius congregacionis expectatus in eiusdem domini Ladizlai wayuode presenciam non venisset, nec misisset, nec iudicia sex marcarum ipsi domino Ladizlao wayuode persolvere debens persolvisset.

Postremo siquidem prenominatus Petrus filius Andree volens pretactam possessionem Felsoumachkas appellatam in suum ius hereditarium convertere cum assumptis secum Michaele de Sombor woyuodali et fratre Anthonio presbytero vestro hominibus feria secunda proxima post festum beati² regis Ladizlai proxime preteritum³ ad faciem prelibate possessionis Felseumachkas vicinis et commetaneis suis universis illuc legitime convocatis et presentibus accedendo se in dominium eiusdem per prefatos wayuodalem et vestrum homines introduci et ipsam possessionem sibi⁴ perpetuo statui facere voluisset. Mox prenominati Blasius filius Nicolai in sua, Georgius vero filius Chorthyan predictorum Stephani et Petri fratrum eiusdem Blasii in personis inhibi⁵ adherentes huic statucioni contradixissent. Quos quidem Blasium, Stephanum et Petrum iidem woyuodalis et vester homines contra prefatum Petrum filium Andree ad octavas festi beati Iacobi apostoli tunc affuturas⁶ in dicti domini Ladizlai woyuode presenciam citavissent racionem contradiccionis ipsorum reddituros.

Ad quas quidem octavas festi beati Iacobi apostoli prenominatis Stephano et Petro filiis Nicolai per Iohannem filium Alberti de Zuchak legitimum procuratorem predicti Petri filii Andree legitimis diebus ipsarum octavarum coram eodem Ladizlao vicewoyuode⁷ expectatis non venientibus, nec mittentibus cum prescripta causa inter prefatum Petrum filium Andree actorem ab una et annotatum Blasium filium Nicolai parte ab altera mediantibus litteris dicti Ladizlai vicewoyuode dilatoriis ad presentes⁸ octavas festi beati Georgii martyris⁹ prorogative devenissent.

Ipsis denique octavis instantibus medioque tempore annotato domino Ladizlao woyuoda iubente Domino viam universe carnis ingresso et domino Emerico Bebek domino nostro in eiusdem voyuodatus honorem sublimato nobisque vices suas in iudicatu voyuodatus gerentibus prefatus Blasius filius Nicolai per Mathiam litteratum legitimum procuratorem ipsius Petri filii Andree coram nobis expectatus nostram in presenciam non venisset, nec misisset.

Iidem filii Nicolai se in quolibet predictorum terminorum oneribus iudiciorum et idem Blasius in dupplo prescriptorum iudiciorum sex marcarum opprimi permittentes dehinc pretitulatus procurator annotati Petri filii Andree in persona eiusdem in declaracionem huius

¹ 2 aprilie 1391.

² *Suprascris.*

³ 3 iulie 1391.

⁴ *Suprascris.*

⁵ *Astfel în original.*

⁶ 1 august 1391.

⁷ *Suprascris vice.*

⁸ *Tăiat f.*

⁹ 1 mai 1392.

ut prescripta possessio Felseumachkas in comitatu de Clus existens eidem Petro¹ de iure pertinere debeat quasdam litteras capituli ecclesie Transsilvanie in quindenis festi beati Georgii martyris anno Domini M^o CCC^o octuagesimo primo² privilegialiter emanatas tenorem cuiusdam privilegii per idem capitulum in eorum sacristia requisiti et reinventi sub anno Domini M^o CCC^o tredecimo feria sexta proxima post festum beati Georgii martyris³ exhorti de verbo ad verbum in se continentes nobis presentavit habentes inter cetera quod constitutis coram predicto capitulo Nicolao filio Gregorii de Machkas superiori ab una parte et Nicolao dicto de Machkas filio Bese ex altera, idem Nicolaus filius Gregorii confessus extitisset totalem medietatem porcionis sue in ipsa terra Machkas superiori in comitatu de Clus existente ipsum contingentem cum omnibus utilitatibus ad ipsam medietatem ipsius porcionis sue pertinentibus de bona voluntate et consensu Ioshep cognati sui de eadem terra Machkas sicut dixisset dedisse sine preiudicio iuris alieni et donasse ac contulisse dicto Nicolao filio Bese propinquo suo racione proximitatis et eciam causa defensionis et proteccionis eiusdem et residue porcionis sue et per eum eius heredibus heredumque suorum successoribus iure perpetuo et irrevocabiliter possidendam, tenendam pacifice et habendam obligans se insuper idem Nicolaus filius Gregorii ab omnibus processu temporum supra dicta medietate porcionis sue de ipsa terra Machkas ipsi Nicolao donata eundem Nicolaum filium Bese cognatum suum vel heredes eiudem impedire volentibus propriis laboribus et expensis conservare.

Quarum omnium premisarum litterarum exhibicionibus factis prefatus Mathias litteratus in persona dicti Petri filii Andree retulit et allegavit eo modo quod annotatus olym Nicolaus filius Gregorii, qui videlicet pretactam medietatem dicte possessionis Felseumachkas memorato Nicolao filio Bese avo scilicet ipsius [Petri] racione proximitatis contulisset frater eiusdem Nicolai filii Bese fuisset patruelis et condivisionalis et idem Nicolaus filius Gregorii nunc prolibus ex se naturaliter⁴ procedentibus careret et ex eo racione huiusmodi defectus prolium predicta totalis possessio eiusdem Felseumachkas appellata in ipsum de iure fuisset devoluta et redundata postulans eidem Petro per nos in premissis medelam iusticie impertiri.

Verum quia idem Petrus filius Andree pretactam possessionem Felseumachkas vocatam nomine sui iuris premissis trinis vicibus legitime sibi statui facere curavisset in quibusque trinis statucionibus nullis aliis contradictoribus semper prenotati Blasius, Stephanus, Andreas et Petrus filii Nicolai contradictores apparuisse et ob ipsam contradiccionem citati ad prescriptos terminos ad reddendam contradiccionum eorum racionem predictorum domini Ladizlai voyuode et vicevoyuodarum eiusdem novissime vero nostram in presencias non venisse, nec misisse, sed se semper oneribus iudiciorum opprimi permisisse manifeste reperiebamur, consuetudinaria vero regni lege requirente quicumque in facto statucionis alicuius iuris possessionarii per quempiam recaptivati trenis⁵ vicibus contradiccionem fecerint et ad reddendam contradiccionis eorum racionem in presenciam eorum ordinarii iudicis venire vel mittere recusaverint tales huiusmodi iuris statucioni nequeunt amplius contradictores obviare et huiusmodi iuris possessionarii destitui deberent et spoliari requisitoremque ipsius in dominium eiusdem cotradiccione ipsorum inhibitorum et aliorum quorumlibet non obstante statui solet atque introduci.

¹ *Tăiat per.*

² *8 mai 1381.*

³ *27 aprilie 1313.* Pentru edițiile acestui document vezi Zsigmond Jakó, *Erdélyi okmánytár*, II. (1301-1339), Budapest, 2004, nr. 207, p. 100.

⁴ *Urmează subpunctat careret.*

⁵ *Astfel în original. Corect ternis.*

Pro eo vestram amicitiam presentibus diligenter requirimus quatenus vestrum mittatis hominem pro testimonio fide dignum, quo presente Georgius filius Dominici de Nathaz vel Stephanus de Zenteh aut Iohannes filius Bene de Zentgyorgh aliis absentibus homo noster de curia nostra ad huc specialiter deputatus ad faciem predicte possessionis Felseumachkas vocate vicinis et commetaneis eiusdem universis inibi legitime convocatis et presentibus accedendo eandem cum omnibus suis utilitatibus et pertinenciis universis memorato Petro filio Andree statuatur et committatur perpetuo possidere, tenere pariter et habere contradiccione prefatorum Blasii, Andree, Stephani et Petri filiorum Nicolai et aliorum quorumlibet previis ex rationibus non obstante.

Et post hec ipsius possessionarie statucionis seriem – ut fuerit expediens – ad¹ octavas festi beati Michaelis archangeli² nobis amicabilem rescribatur.

Datum in Torda duodecimo die octavarum festi beati Georgii martyris predictarum anno Domini M^o CCC^o nonagesimo secundo.

13.

1392 iunie 1

Conventul din Cluj-Mănăştur îi raportează lui Bartolomeu, vicevoievodul Transilvaniei, că, în urma scrisorii sale de judecată (din 12 mai 1392) l-a trimis pe fratele Lukács ca om de mărturie împreună cu Gheorghe, fiul lui Dominic, de Nădăşelu; aceştia au fost în 21 mai la moşia Măcicaşu şi l-au pus pe Petru, fiul lui Andrei, în stăpânirea acelei moşii, fără să țină cont de împotrivirea lui Blasii, Andrei, Ştefan şi Petru, fiii lui Nicolae.

Transumpt în scrisoarea lui Emeric Bebek, voievodul Transilvaniei, din 16 aprilie 1393 (doc. nr. 14): DL 27137/1 (cota veche: Arhiva Conventului din Cluj-Mănăştur, Cista comitatus Doboka B 51).

Nobili viro magistro Bartholomeo vicewoyuode Transsilvano amico eorum sincere honorando conventus monasterii ecclesie Beate Virginis de Clusmonstra amicitiam paratam cum honore!

Noverit vestra nobilitas quod, cum nos receptis vetris literis adiudicatoriis iuxta earum continenciam una cum Georgio filio Dominici de Nazath homine vestro hominem nostrum videlicet fratrem Lucasium presbyterum socium nostrum conventualem ad ea, que in eisdem litteris vestris adiudicatoriis continentur, exequenda pro nostro testimoni duxissemus destinandum, demum iidem ad nos reversi nobis conocorditer retulerunt quod ipsi feria tertia proxima ante festum beate Elene regine³ ad faciem possessionis Felsoumachkas vocate vicinis et commetaneis eiusdem legitime inibi convocatis et presentibus accedendo eandem possessionem cum omnibus utilitatibus et pertinenciis Petro filio Andree iuxta vestram iudiciariam commissionem statuissent et commisissent perpetuo possidere pariter et habere contradiccione Blasii, Andree, Stephani et Petri filiorum Nicolai et aliorum quorumlibet ex rationibus in dictis litteris vestris adiudicatoriis contentis non obstante.

Datum duodecimo die diei statucionis antedictae anno Domini M^o CCC^o nonagesimo secundo.

¹ Urmează subpunctat easdem.

² 6 octombrie 1392.

³ 21 mai 1392.

1393 aprilie 16 – Turda

Emeric Bebek, voievodul Transilvaniei, atestă că în congregația generală a nobililor Transilvaniei din octavele Sf. Paște Matia diacul de Diviciorii Mari, în numele lui Petru, fiul lui Andrei, zis Bese, de Suceag, cu scrisoare de împuternicire, a arătat două scrisori, una a vicevoievodului Bartolomeu despre o judecată și pentru punerea în stăpânire a zisului Petru în moșia Măcicașu adresată conventului din Cluj-Mănăștur și o alta a aceluși convent, de răspuns și de punere în stăpânire, cerând să fie ratificate și transcrise sub formă de privilegiu. Cu sfatul nobililor țării, aprobă și ratifică sentința vicevoievodului și transcrie cele două scrisori sub formă de scrisoare privilegială pentru zisul Petru, fiul lui Andrei.

A Original scris pe pergament, cu sigiliu atârnat: **DL 27137/1** (cota veche: Arhiva Conventului din Cluj-Mănăștur, Cista comitatus Doboka B 51).

A1 Copie autentificată a conventului din Cluj-Mănăștur din 20 septembrie 1782: **DL 27137/2**.

Nos Emericus Bebek woyuoda Transsiluanus et comes de Zonuk memorie commendantes tenore presencium significamus quibus expedit universis quod in congregacione universitatis nobilium partis Transsiluanie pro quodam generali colloquio in octavis festi Passce Domini¹ Torde celebrata Mathias litteratus de Felseudeuecher pro Petro filio Andree dicti Bese de Zuchak cum procuratoriis litteris conventus ecclesie Beate Virginis de Clusmonstra ad nostram accedens presenciam exhibuit nobis quasdam duas litteras, unas magistri Bartholomei vicewoyuode nostri super legitima adiudicacione et statucione possessionis Felseumachkas vocate per eundem vicewoyuodam² nostrum memorato Petro filio Andree rite et legitime factis confectam predicto conventui directam et aliam eiusdem conventus de Clusmo<no>stra super hys³ eidem vicewoyuode nostro rescripcionalem petens nos humili precum instancia ut revisis earundem tenoribus et examinatis ipsas simul cum premissis adiudicacione et statucione acceptare, approbare et ratificare tenoresque earundem litteris nostris privilegialibus de verbo ad verbum inseri transscribique et transsumi faciendo eidem Petro concedere dignaremur.

Quarum unius scilicet ipsius magistri Bartholomei vicewoyuode nostri adiudicatorie tenor talis est: *urmează scrisoarea lui Bartolomeu, vicevoievodul Transilvaniei, din 12 mai 1392 (doc. nr. 12).*

Et alterius vero continencia verbalis hec est: *urmează scrisoarea conventului din Cluj-Mănăștur din 1 iunie 1392 (doc. nr. 13).*

Quibus quidem litteris⁴ exhibitis, quia ex tenoribus earundem prescripta adiudicacio seu sententia annotati vicewoyuode nostri per ipsum super premissis rite et legitime lata, pretacta eciam possessio Felsoumachkas vocata per prescriptos ipsius vicewoyuodi nostri et annotati conventus homines cum suis omnibus utilitatibus iuxta premissam iudiciariam comissionem annotati vicewoyuode nostri prelibato Petro filio Andree in perpetuum statuta extitisse adinveniebantur.

Pro eo nos eorundem regni nobilium assumpto consilio prescriptas adiudicacionem seu sententiam annotati viceuoyuode nostri per ipsum in premissis factam approbantes, acceptantes et ratificantes tenoremque earundem vestrarum litterarum presentibus litteris

¹ 13 aprilie 1393.

² Suprascris vice.

³ Urmează subpunctat rescriptas.

⁴ Suprascris.

nostris privilegialibus transscribi et transsumpti facientes pretactam possessionem Felsoumachkas appellatam prelibato Petro filio Andree premissis modo statutam cum omnibus utilitatibus suis et pertinentiis eidem Petro filio Andree et suis heredibus iure sibi attinenti in perpetuum relinquimus et committimus in sempiternum possidere, tenere pariter et habere salvis iuribus alienis.

In cuius rei memoriam perpetuamque firmitatem presentes eidem Petro concessimus litteras nostras privilegiales pendentis sigilli nostri autentici munimine roboratas.

Datum in predicta Torda quarto die octavarum festi Passce Domini predictarum anno Domini M^o CCC^o nonagesimo tercio.

15.

1393 iunie 4 – Alba Iulia

Bartolomeu, vicevoievodul Transilvaniei, cere conventului din Cluj-Mănăştur, să îşi trimită omul de mărturie, în prezenţa căruia omul vicevoievodului – Grigore de Corneşti sau Dominic, fiul lui Ioan, de Sumurducu ori Grigore de Vechea sau Blasiu zis Tót, de Ciunăfaia sau Ştefan de Măcicaşu – să îi pună pe magistrul Mihail, fiul lui Ioan, de Jimbor şi pe Ioan, fiul lui Iacob, de Drag în stăpânirea moşiei Matei din comitatul Dăbâca, pe care vor să o reocupe, deoarece a ajuns pe mâini străine.

A Original scris pe hârtie cu urme ale sigiliului de închidere: DL 27440/1 (cota veche : Arhiva conventului din Cluj-Mănăştur, Cista comitatus Doboka S 16). Pe spate central este scris de o altă mână din secolul al XV-lea: Mathe possessio.

A1 Copie legalizată de conventul din Cluj-Mănăştur în 11 ianuarie 1783: DL 27440/2.

Amicis suis reverendis conventui ecclesie de Clusmonstra magister Bartholomeus viceuayuoda Transsiluanus amicitiam paratam cum honore!

Dicunt nobis magistri Michal filius Iohannis de Sombor et Iohannes filius Iacobi de Draagh quod tres partes cuiusdam possessionis ipsorum Mathe vocate in comitatu de Doboka apud manus [ali]enas occupative habite ipsos omnis iuris titulo concernentes legitima recaptivacione et ipsis statuifaccione plurimum indigerent.

Super quo vestram amicitiam¹ presentibus petimus diligenter quatenus vestrum mittatis hominem pro testimonio fide dignum quo presente Gregorius de Kend vel Dominicus filius Iohannis de Zemardoke aut Gregorius de Buda sin Blasius dictus Toth de Chamafaya sive Stephanus de Machkas aliis absentibus homo noster ad faciem dicte possessionis Mathe vicinis et commetaneis suis universis inibi legitime convocatis et presentibus accedendo recapiat ipsas tres partes eiusdem nomine iuris prefatorum magistrorum Michaelis et Iohannis recaptivatasque et ab aliorum iuribus possessionariis metaliter separatas et distinctas statuatur ipsas eisdem magistris Michaeli de Sombor et Iohanni filii Iacobi de Draagh iure ipsis attinentes perpetuo possidendas, si non fuerit contradictum.

Contradictores vero, si qui fuerint, citet ipsos contra memoratos magistros Michaellem et Iohannem nostram in presenciam ad terminum competentem rationem contradiccionis eorum reddituros.

Et post hec ipsius possessionarie recaptivacionis et statucionis seriem – ut fuerit expediens – vel si necesse fuerit nomina contradictorum et citatorum, si qui fuerint, cum termino assignato nobis amicabiliter rescribatis.

¹ Tăiat pre.

Datum Albe feria quarta videlicet in vigilia festi Corporis Christi anno Domini M^{mo} CCC^{mo} nonagesimo tercio.

Pe spate central este scris de aceeași mână: Amicis suis reverendis conventui ecclesie de Clusmonostra pro magistris Michaele filio Iohannis de Sombor et Iohanne filio Iacobi de Draagh recaptatoria.

16.

1395 februarie 1

Conventul din Cluj-Mănăstur atestă că, trimițând pe frații Gheorghe și Mihail, împreună cu plebanul Petru, rectorul bisericii din Aghireșu, pentru a-l reprezenta la congregația generală a voievodului Transilvaniei, Frank, a tuturor nobililor și a altor oameni de orice stare și condiție din părțile Transilvaniei din 7 decembrie 1394, în fața acestor s-au prezentat Nicolae, fiul lui Emeric, de Luna de Jos, pentru care certifică magistrul Grigore de Beclean, pe de o parte, iar pe de alta Emeric, fiul lui Nicolae, de Chidea în numele soției sale, Ecaterina, și a lui Nicolae, fiul său; Nicolae a declarat că, deoarece zisa doamnă a intentat proces în congregație împotriva sa pentru drepturile sale de moșie care i se cuvin, dorind să fie pace și înțelegere, îi dă zisei doamne și fiului său Nicolae a patra parte din partea sa de moșie din moșia Luna de Jos din comitatul Dăbâca și o curte a răposatului Dumitru, zis de Luna de Jos, iar în cazul în care el, Nicolae, fiul lui Emeric, va muri fără urmași, atunci întreaga sa parte de moșie va reveni Elisabetei și fiului său, ca moștenitori legiuși.

Original scris pe pergament, cu chirograf ABC tăiat în partea inferioară, cu urme ale sigiliului aplicat pe spate: DL 27283 (cota veche: Arhiva conventului din Cluj-Mănăstur, Cista comitatus Doboka K 17). Pe spate este scris de o altă mână de epocă în partea superioară, central: possessio Lona. De o altă mână din secolul al XV-lea este scris pe spate pe partea dreaptă: de Doboka.

Conventus monasterii Beate Marie virginis de Clusmonostra omnibus Christi fidelibus presentibus pariter et futuris presentem paginam inspecturis salutem in Domino sempiterno!

A Deo mina in posteros descendens memoria hominum graviter absustavit, sed tollitur mina instinctu in Christi, qui¹ rebus gerendis et gestis rei Scripture auxilio consuluit succurrendi ne igitur per lapsum memorie simul res gesta elabatur literarum patrocinio consueverunt solidari.

Proinde ad universorum noticiam tam presencium quam futurorum harum serie volumus pervenire quod cum nos viros religiosos fratres Georgium et Michaelem socios nostros conventuales ac discretum virum dominum Petrum plebanum, rectorem ecclesie nostre de Egeres, pro exercendo iure ecclesie nostre predicte in congregacionem generalem domini Frank voyuode Transsiluani et comitis de Zonuk universitati nobilium et alterius cuiusvis status et condicionis hominum dicte partis Transsiluane octavo die festi beati Andree apostoli² Torde celebratam duxissemus destinatos, demum iidem ad nos reversy nobis concorditer retulerunt eo modo quod Nicolaus filius Emericus de Lona, de cuius noticia personali magister Gregorius de Bethlen nos certificavit, ab una parte, ex altera vero Emericus filius Nicolai de Kyde in personis nobilis domine Katherina nuncupate consortis sue ac Nicolai filii sui coram ipsis personaliter fuissent constituti, confessum extitisset per eundem Nicolaum ministerio vive vocis pariter et relatum quod, licet pretacta nobilis domina contra

¹ Corectat din quibus.

² 7 decembrie 1394.

ipsum in dicta congregacione generali racione iurium suorum possessionariorum de suis¹ porcionibus possessionariis ipsis pervenire debentes² litem et questionis materiam movere intendisset, ipse volens pacem et concordiam litigiis prefferre quartam partem cuiusdam porcionis sue possessionarie in dicta Lona habitam in comitatu de Doboka – ut dicitur – existentem ac quendam fundum curie condam Demetri dicti de Lona cum omnibus eorum utilitatibus et pertinenciis universis videlicet terris arabilibus, silvis, pratis, nemoribus, aquis ac aliis omnibus utilitatibus ad dictas quartam partem porcionis possessionarie et fundus curie spectantibus prefatis nobili domine ac Nicolao filio eiusdem perpetuo et irrevocabiler dedisset, donasset et contulisset possidendas, tenendas pariter et habendas in filios filiorum ipsorum et heredum per heredes salve iure alieno, hoc specialiter declarato quod, si idem Nicolaus filius Emericy initu divino arbitrante iudicio viam universe carnis ingredi sine prole contingeret, tunc totales possessiones et porciones sue possessionarie in eosdem, videlicet nobilem dominam consortem Emericy et Nicolaum filium eiusdem revolvi et redundari deberent tandem ad veros et legitimos suos heredes et superstites ac posteros eorundem universos.

In cuius rei memoriam perpetuamque firmitatem presentes litteras nostras privilegiales pendentis et autentici sigilli nostri munimine roboratas et alphabeto trium litterarum bipartitas eisdem duximus concedendas communi iusticia suadente.

Datum octavo die³ festi Conversionis sancti Pauli apostoli anno Domini M^{mo} CCC^{mo} nonagesimo quinto.

17.

1395 august 25 – tabăra de lângă Severin

Sigismund, regele Ungariei, la cererea lui Nicolae și Benedict, fiii lui Andrei zis Ördög, făcută în numele lor și în cel al lui David și Ladizlau, fiii lui Andrei de Așchileu, și al lui Gașpar, Melchior și Ștefan, fiii lui Mihail, zis Teke, de Cubleșu Someșan, poruncește conventului din Cluj-Mănăștur să își trimită omul de mărturie, în prezența căruia omul regelui – Andrei, fiul lui Mihail, de Dumbrava ori Ioan de Bădești sau Petru de Sfăraș ori Ioan, fiul lui Martin, de Deușu sau Ladizlau, fiul lui Nicolae, de Văleni – să îi pună pe sus-numiții Nicolae, Benedict, David, Ladizlau, Gașpar, Melchior și Ștefan în stăpânirea moșiilor Așchileu, Cristorel, Cubleșu Someșan, Sărata, Cătălina, Băbușiu, Fodora, Vultureni, Făureni, Satu Lung (?) și Șoimeni din comitatul Dăbâca.

Transumpt în scrisoarea conventului din Cluj-Mănăștur din 25 august 1396, care este păstrată sub formă de transumpt într-o scrisoare a conventului din Cluj-Mănăștur din 27 februarie 1548: DL 27441 (cota veche: Arhiva Conventului din Cluj-Mănăștur, Cista comitatus Doboka O 7).

Sigismundus Dei gracia rex Hungarie, Dalmacie, Croacie etc. ac marchio Brandenburgensis etc. fidelibus suis conventui ecclesie de Clusmonstra parcium Transsilvaniensium salutem et graciam!

Dicunt nobis Nicolaus et Benedictus filii Andree dicti Ewrdewgh suis ac Daudid et Ladizlaus⁴ filiorum alterius Andree de Iskele ac Casparis, Melchioris et Stephani filiorum

¹ Tăiat possessionibus.

² Corect debentium.

³ Tăiat se.

⁴ Astfel în original.

Michaelis dicti Theke de Kewblews in personis quomodo ipsi in dominium possessionum ipsorum Iskele predicta¹, Kerezthwr, Kewbles, Soltelke, Senthkathonna, Barapwth, Fodorhaza, Vyfalw, Kowachtelk, Machkas et Sol[yo]mkew vocatarum in comitatu Doboka existentium ipsos omni iure concernencium legitime vellent introire.

Super quo fidelitati vestre firmiter precipiendo mandamus quatinus vestrum mittatis hominem pro testimonio fide dignum quo presentes² Andreas filius Michaelis de Wasarhel vel Ioannes de Baduk aut Petrus de Farnas sin Ioannes filius Martini de Machkas sew Ladislaus filius Nicolai de Wa[l]ko aliis absentibus homo noster ad facies predictarum possessionum, vicinis et commetaneis eorundem universis inibi legitime convocatis et presentibus, accedendo introducat eosdem Nicolaum, Benedictum, Daud et Ladislaum ac Casparem, Melchiorem et Stephanum in dominium annotat[arum] possessionum statuatque easdem ipsi iure eis incumbenti perpetuo possidendas, si non fuerit contradictum.

Contradictores vero, si qui fuerint, evocet ipsos contra annotatos Nicolaum, Benedictum, Daud, Ladislaum, Casparem, Melchiorem et Stephanum nostram in presenciam ad terminum competentem racionem contradictionis eorum reddituros efficacem.

Et post hec seriem omnium premissorum – prout fuerit expediens – nobis fideliter rescribatis!

Datum in descensu nostri exercitus campestri in portu Danubii prope Zeurinum secundo die festi beati Bartholomei apostoli anno Domini millesimo trecentesimo nonagesimo quinto.

18.

1396 ianuarie 13 – Sântimbru

Ioan, fiul răposatului vicevoievod Petru de Oarda, vicevoievodul Transilvaniei, înștiințează conventul din Cluj-Mănăștur că s-au prezentat în fața lui Matia diacul din Diviciorii Mari în numele doamnei Elisabeta, soția sa, fiica lui Laurențiu zis Fenesy de Diviciorii Mari, cu scrisoare de împuternicire, pe de o parte, iar pe de alta Benedict, fiul lui Petru, de Diviciorii Mari pentru el și în numele lui Iacob, fratele său, și al copilei Elena, sora sa, cu scrisoare de împuternicire, Ștefan, fiul lui Emeric, pentru el și în numele lui Anton, fiul lui Ioan, și al lui Andrei, zis de Cozmatelky, cu scrisoare de împuternicire, precum și Ioan, fiul lui Luca, de Diviciorii Mari, pentru el și în numele lui Blasiu și Dumitru, fiii lui Ladizlau, și al lui Dumitru, fiul lui Petru, cu scrisori de împuternicire. Matia diacul a declarat în numele soției sale că ea i-a chemat la judecată în fața vicevoievozilor și a voievozilor de mai multe ori pe sus-zișii nobili pentru trei părți din moșia Diviciorii Mari și deoarece le recunoaște dreptul acestora asupra unui sfert din acea moșie, le înapoiază acel sfert de moșie. În schimb zișii nobili o recunosc pe Elisabeta și pe celelalte rude în celelalte trei părți ale moșiei Diviciorii Mari și se angajează să îi apere în acele părți de moșie, declarând nule orice acte emise până atunci în legătură cu acel sfert de moșie. Vicevoievodul cere conventului să își trimită omul de mărturie, în prezența căruia omul vicevoievodului – Ioan Rufus sau Dominic ori Mihail fiul său ori alt Ioan, nobili de Băla, sau Mihail de Ghiolț ori Lökös zis Vos de Țaga – să împartă zisa moșie și să îi pună pe acei nobili în stăpânirea părții lor, iar celelalte trei părți să rămână Elisabetei cu ceilalți frați ai săi.

A Original scris pe hârtie, rupt la îndoituri, scris cu multe corecturi, cu urme ale sigiliului de închidere: DL 27442/1 (cota veche: Arhiva conventului din Cluj-Mănăștur,

¹ Astfel în original.

² Astfel în original.

Cista comitatus Doboka M 51). Pe spate este scris de aceeași mână: Ad iudicem. Pe spate în partea dreaptă scris de o altă mână de epocă: Feldeuecher.

A1 Copie legalizată de conventul din Cluj-Mănăștur în 21 septembrie 1782: DL 27442/2.

Amicis suis reverendis conventui ecclesie de Clusmonostra Iohannes filius condam Petri viceuoyuodi de Waradya viceuoyuoda Transsiluanus amiciciam paratam cum honore!

Noveritis quod magistro Mathia¹ litterato² de Feldeuecher pro nobili domina Elizabeth vocata³, filia Laurenci dicti Fenesy de eadem, cum procuratoriis litteris nostris ab una ac Benedicto filio Petri⁴ de eadem⁵ Feldeuecher pro se personaliter ac pro Iacobo fratre et nobili puella Elena vocata sorore suis cum procuratoriis litteris capituli ecclesie Transsiluane, item Stephano filio Emerici pro se similiter personaliter et pro Anthonio filio Iohannis ac Andrea dicto de Cozmatelky similiter cum procuratoriis litteris capituli antedicti, item Iohanne filio Luce de dicta Feldeuecher personaliter pro se ac <pro> Blasio et Demetrio filiis Ladizlai necnon Demetrio filio Petri de eadem cum procuratoriis litteris memorati capituli coram nobis constitutis confessum extitit per memoratum magistrum Mathyam in persona anotati nobilis domine consortis sue ministerio vive vocis pariter et relatum quod licet memorata nobilis domina⁶ anotatos nobiles de Feldeuecher racione trium parcium possessionis Feldeuecher predictae in presencias quam plurimorum voiuodarum et viceuoyuodarum nostrorum scilicet predecessorum in causam attraxisset et ipsa causa inter easdem⁷ nobiles⁸ dominas⁹ ac prescriptos nobiles diversimode ventilando ad instrumentalem exhibicionem deducta extitisset, tamen quia eadem nobilis domina rectam quartam partem ipsius possessionis Feldeuecher totalis eisdem nobilibus de iure pertinere debere agnovisset, ideo ipsa¹⁰ eandem quartam partem prefatis nobilibus remisisset et extradare assumpsisset.

E converso autem prescripti nobiles non plus nisi eandem quartam ipsis pervenire debere agnoscendo eandem quartam partem a predicta nobili domina Elizabeth vocata benivole recepissent ipsamque nobilem dominam et alios¹¹ in predictis¹² proximis¹³ aliis tribus partibus eiusdem possessionis Feldeuecher contra quoslibet impetitores propriis eorum laboribus et expensis pacifice conservare assumpsissent et assumpserunt nostri in presencia omnes litteras inter ipsos in facto ipsius quarte partis hucusque emanatas vanas, cassas et viribus¹⁴ carituras relinquendo.

Et quia ad predictam¹⁵ extradacionem ipsius quarte partis noster et vester homines necessarie sunt transmittendi pro eo vestram amiciciam presentibus petimus diligenter quatenus vestrum mittatis hominem pro testimonio fide dignum quo presente Iohannes Rufus

¹ *Corectat din Mathias.*

² *Corectat din litteratus.*

³ *Tăiat con.*

⁴ *Suprascris tăiat de. Tăiat pro se.*

⁵ *Tăiat ny.*

⁶ *Corectat din domine. Tăiat consors sua.*

⁷ *Corectat din earundem.*

⁸ *Corectat din nobilem.*

⁹ *Corectat din dominam.*

¹⁰ *Suprascris ideo ipsa.*

¹¹ *Suprascris et alios.*

¹² *Corectat inițial în prefata revenindu-se apoi la forma predictis.*

¹³ *Suprascris.*

¹⁴ *Tăiat cass.*

¹⁵ *Tăiat quar.*

vel Dominicus aut¹ Michael filii eiusdem² an³ alter Iohannes nobiles de Bala sin Michael de Gouch sev Lewkus dictus Vos de Cheghe aliis absentibus homo noster in dominica Reminiscere nunc venturi⁴ ad faciem dicte possessionis Feldeuecher vicinis et commetaneis eiusdem universis inibi legitime convocatis et presentibus vel eorum legitimis procuratoribus presentibus accedendo eandem in quatuor dividat partes rectas et equales quarum unam rectam et equalem partem memoratis nobiles de Feldeuecher statuatur et committat⁵ cum omnibus suis utilitatibus et pertinenciis universis in sempiternum possidere, tenere pariter et habere aliis tribus partibus eidem nobili domine Elizabeth remanentibus cum aliis suis fratribus⁶.

Et post hec ipsius possessionarie divisionis ac quartalicie extradacionis⁷ et statucionis seriem – ut fuerit expediens – ad octavas festi beati Georgii martyris nunc venturi⁸ nobis amicabiliter rescribatis.

Datum in Sancto Emerici in octavis festi Epiphaniarum Domini anno eiusdem M^{mo} CCC^{mo} nonagesimo sexto.

Pe spate central scris de aceeași mână: Amicis suis reverendis conventui ecclesie de clusmonostra pro nobili domina Elisabeth vocata consorte magistri Mathie litterati de Feldeuecher et aliis nobiles intranominatis de eadem super quadam possessionaria divisione, quartalicie extradacione et statucione per nostrum et vestrum homines in dominica Reminiscere modo intrascripto faciendis et ad octavas festi beati Georgii martyris.

19.

1396 august 14

Conventul din Cluj-Mănăștur atestă că, în urma scrisorii regelui Sigismund din 25 august 1395, l-a trimis pe fratele Anton ca om de mărturie împreună cu Ioan de Bădești, omul regelui, care, în 3 august i-au pus pe Nicolae, Benedict, David, Ladizlau, Gașpar, Melchior și Ștefan în stăpânirea moșiilor indicate în scrisoarea regală (Așchileu, Cristorel, Cubleşu Someșan, Sărata, Cătălina, Băbuțiu, Fodora, Vultureni, Făureni, Satu Lung (?) și Șoimeni din comitatul Dăbâca).

Transumpt într-o scrisoare a conventului din Cluj-Mănăștur din 27 februarie 1548, care este scrisă pe hârtie ruptă la îndoitori: DL 27441 (cota veche: Arhiva Conventului din Cluj-Mănăștur, Cista comitatus Doboka O 7).

Conventus monasterii beate Marie virginis de Colosmonostra omnibus Christi fidelibus presentibus et futuris hanc paginam inspecturis salutem in salutis largitore!

Ad universorum noticiam tam presencium quam futurorum harum serie volumus pervenire quod nos litteras serenissimi principis et domini domini Sigismundi Dei gracia incliti regis Hungarie summo cum honore recepimus in hec verba: *urmează scrisoarea regelui Sigismund din 25 august 1395 (doc. nr. 17).*

¹ Tăiat I.

² Tăiat et.

³ Suprascris.

⁴ Suprascris in ... venturi.

⁵ Tăiat indescifrabil.

⁶ Suprascris aliis tribus ... fratribus.

⁷ Tăiat seriem.

⁸ Suprascris ad ... venturi.

Nos igitur mandatis ipsius domini nostri regis obedire cupientes – ut tenemur – una cum predicto Ioanne de Baduk homine suo nostrum hominem videlicet fratrem Anthonium presbyterum socium nostrum conventualem ad premissa exequenda pro testimonio fide dignum duximus destinandum. Demum iidem exinde ad nos reversi nobis concorditer retulerunt tali modo quod ipsi feria quinta proxima post festum ad vincula sancti Petri¹ ad facies predictarum possessionum vicinis et commetaneis earundem universis inibi legitime convocatis et presentibus accedendo easdem prenotatis Nicolao, Benedicto, Dauidi, Ladislao, Caspari, Melchiori et Stephano iure ipsis incumbenti statuissent perpetuo possidendas nemine penitus contradictore apparente quatuor diebus continue post sese sequentibus in eisdem moram facientes.

In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes litteras nostras privilegiales pendentes et autentici sigilli nostri munimine roboratas postergoque consignatas duximus concedendas.

Datum duodecimo die statucionis prenotate anno Domini millesimo trecentesimo nonagesimo sexto.

20.

1398 iunie 25

Conventul din Cluj-Mănăştur atestă că, la cererea doamnei Ursula, văduva lui Ioan Rufus de Sânmărtin, l-a trimis pe fratele Egidiu să asculte declarația acesteia. Văduva a declarat că îi dă cu drept veșnic lui Andrei, zis Caplan, jurat din Cluj, ginerele său, și fiicei sale Dorotea a patra parte din întreaga sa parte din moșia Sânmărtin din comitatul Dăbâca, adică trei curți populate, în care locuiesc în prezent judele Gal, Mihail cel Mare și Matia, împreună cu locuri de sesie cu toate cele ce aparțin de ele, precum și a patra parte din hergheliile sale; totodată, îi zălogește partea sa proprie din partea sa din acea moșie, exceptând părțile fiicelor sale, pentru 60 de florini de aur până când ceilalți gineri sau fiicele sale vor vrea să o răscumpere.

A Original scris pe pergament cu urme ale sigiliului aplicat pe spate în partea dreapta: DL 27443 (cota veche: Arhiva conventului din Cluj-Mănăştur, Cista comitatus Doboka R 19) Pe spate central este scris de altă mână de secol 16: Bothos Machkas.

B Original scris pe pergament fără urme vizibile de sigiliu: DL 27444 (cota veche: Arhiva conventului din Cluj-Mănăştur, Cista comitatus Doboka P 16). Pe spate în partea stângă sus este scris de o mână de secol 16: Bothos Machkas in Dobocensi.

Reg.: ZsO, I, nr. 5379, p. 593.

<C>onventus monasterii beate Marie virginis de Clusmonstra omnibus Christi fidelibus presentibus et futuris presencium noticiam habituris salutem in Domino sempiterno!

Ad universorum noticiam tam presencium quam futurorum harum serie volumus pervenire quod cum nos ad instantem petitionem nobilis domine Vrsula vocate relicte Iohannis Rufi de Bothos Machkas ad infra declarandam fassionem eiusdem nobilis domine audiendam religiosum virum fratrem Egidium presbyterum socium nostrum conventualem feria quinta proxima post festum beate Barnabe apostoli² duxissemus destinandum. Demum idem exinde ad nos reversus et per nos diligenter requisitus retulit nobis tali modo quod eadem nobilis domina in sui presencia personaliter constituta quartam partem totalis porcionis

¹ 3 august 1396.

² 13 iunie 1398.

sue possessionarie in prehabita possessione Bothos Machkas in comitatu de Doboka existente habite videlicet tres fundos curiarum populosos, in quibus de presenti Gallus iudex, Michael magnus et Mathias commorarentur, ac quedam loca sessionaria¹ cum omnibus suis utilitatibus utilitatumque integritatibus scilicet terris arabilibus cultis et incultis, silvis, aquis, pratis, nemoribus omnibusque aliis cuiuscunque nominis vocabulo vocitatis ad prefatam quartam partem memorate porcionis possessionarie Bothos Machkas vocate spectantibus, item quartam partem equorum suorum equacialium Andree dicto Capplan iurato civi de Cluswar genero suo simul cum filia sua Dorothea vocata coniuge iam eiusdem Andree dedisset, donasset et tradidisset perpetuo et irrevocabiliter tenendam, possidendam pariter et habendam in filios filiorum suorum heredumque per heredes et posteritates, item porcionem suam propriam videlicet quartam partem preallegate porcionis sue possessionarie exceptis ut puta porcionibus filiarum suarum eidem Andree genero suo, sexaginta florenis puri auri plene dudum persolutis veluti eadem domina recitasset usque tempore redempcionis pignori obligasset quam quodocunque ceteri generi sui sive filie redimere valuerint redimendi habebunt facultatem. Idem vero Andreas rehabita sua pecunia in quantitate – ut premittitur – excepto tamen qua porcione in eadem coniugi sue cedenda et de iure devolvi debenda non frustrabitur.

In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes litteras nostras privilegiales pendentis et autentici sigilli nostri munimine roboratas postergoque consignatas duximus concedendas.

Datum quindecimo die predicti festi beati Barnabe apostoli anno Domini millesimo CCC^{mo} nonagesimo octavo.

21.

1399 iunie 19

Conventul din Cluj-Mănăştur atestă că Melchior, fiul lui Mihail, fiul lui Teke, de Şoimeni a zălogit lui Gheorghe zis Pancyl, fiul lui Ioan, de Panticeu partea sa de moşie împreună cu părțile lui Gaşpar și Ștefan, frații săi buni, pe care ei i le zălogiseră, din moșia Sărata pentru 50 de florini, pentru fiecare florin socotind câte 32 de groși în vechea monedă, până când ei sau urmașii lor le vor putea răscumpăra. Melchior s-a angajat să îl apere pe Gheorghe zis Pancyl de orice tulburători pe propria cheltuială, iar în cazul în care nu va vrea, atunci va da în schimb orice altă parte echivalentă din părțile sale de moșie.

Original scris pe hârtie rupt în două bucăți la îndoitură, cu urme ale sigiliului aplicat pe spate: DL 27445 (cota veche: Arhiva conventului din Cluj-Mănăştur, Cista comitatus Doboka T 16). Pe spate în partea dreaptă scris de altă mână din secolul al XV-lea: Zootelke impignoratio pro f(lorenis) 50.

Reg.: ZsO, I, nr. 5929, p. 656.

Nos conventus monasterii Beate Marie virginis de Clusmonstra memorie commendamus quod Melchior filius Michaelis filii Theke de Solyumku ab una parte, vero ex altera Georgius Pancyl dictus filius Iohannis de Chekhy coram nobis personaliter constitutis² per iam dictum Melchior filium Michaelis confessum extitit sponte ministerio vive vocis in hunc modum quod ipse pro quibusdam necessitatibus suis ipsum ad presens urgentibus evitandis tam porcione suam possessionariam quam eciam porciones Gaspar et Stephani

¹ Corect sessionalia.

² Astfel în original.

fratrum suorum uterinorum – ut dixit – per eos sibi inpignoratas in possessione Zoltellek habitas et existentes cum omnibus earundem utilitatibus videlicet terris arabilibus, aquis, fenetis, pratis, silvis, nemoribus et aliis quibuslibet pertinenciis ad easdem spectantibus pro quinquaginta florenis denariis florenum quemlibet triginta duobus grossos ad numerum antique monete computando prenominato Georgio Pancyl dicto pignori obligasset et obligavit nostri in presencia tam diu possidere, tenere pariter et habere donec ipse Melchior aut Gaspar et Stephanus fratres sui vel filii et successores eorum ab eodem Georgio Pancyl nominato pro ipsis quinquaginta florenis computi premissi redimere valebunt atque poterunt, ubi vero redimere easdem porciones eorum possessionarias cum earum utilitatibus poterint, extunc idem Georgius dictus Pancyl ipsis resignare tenebitur difficultate absque omni assumptensque prenotatus Melchior se sponte obligans ipsum Georgium racione earundem porcionum iam inpignoratarum et earundem utilitatum contra quoslibet impeditores suis propriis laboribus defensare et expensis expedire, ubi vero expedire et defendere non valeret extunc ipse Melchior eidem Georgio Pancyl dicto in alia porcione sua possessionaria tantas porciones possessionarias ipsis porcionibus possessionariis – ut premittitur – inpignoratis equipolentes dare et assignare debeat et teneatur.

Datum feria quinta proxima ante festum beati Iohannis baptiste anno Domini M^{mo} CCC^{mo} nonagesimo nono.